

◆ Jurnalist araşdırması

O “əjdaha”dan bizdə niyə yoxdur?

Reyting xatirinə səviyyəsizliyə qurban gedən, Vətən savaşını unudub məişət mövzusunda yenilən, tamaşaçısını xarici kanallara məhkum edən seriallar...

Rejissorlar seriallara sənət nümunəsi kimi deyil, biznes layihəsi tək yanaşırlar...

Aktyorlar üçün seriallar ciddi fəaliyyət yönümü yox, sadəcə, dolanışıq mənbəyidir...

Ssenaristlər, operatorlar da heç onlardan fərqlənmirlər...

Telekanal rəhbərləri yaratdıqları telebazar ənənələrinə uyğun olaraq yalnız reyting, reklam və gəliri düşünürlər...

Mədəniyyət Nazirliyi bu prosesə daxil olmağa həvəs göstərmir...

Milli Televiziya və Radio Şurası ürkək-ürkək kənardan baxmaqla kifayətlənir...

Bəs tamaşaçı nə istəyir?..

Təəssüf ki, tamaşaçının istədiyini nə öyrənən var, nə də bu istəyə əhəmiyyət verən...

İstisnasız olaraq bütün serial istehsalçıları, istisnasız olaraq bütün telekanallar tamaşaçının zövqünü məişət, dedi-qodu səviyyə-

sindəki mövzularla məhdudlaşdırıb. Bu zövqün inkişafına, təkmilləşməsinə əslə imkan yaratmırlar. Bəhanələri də reyting bazarı, maliyyə çatışmazlığıdır...

Hələ, üstəlik, səbəbi öz bacarıqsızlıqlarında yox, tamaşaçının “istəyində” görürlər...

Vətən savaşını görməzdən gələn, hətta müzəffər Zəfər mövzunu belə “pul gətirməyəcək” məntiqi ilə masasının ən alt siyirtməsinə atan telekanal rəhbərləri üçün əsas primitiv “komediya”lardır, bəsit ailə-məişət qovğalarından bəhs edən seriallardır...

Bu telekanal rəhbərlərinə görə seriallarda Azərbaycan əsgərinin Qarabağda bayraq ucaltması deyil, ancaq ər-arvad xəyanətləri, övlad-valideyn ziddiyyətləri, gəlin-qaynana münacişələri göstərilməli, televiziya Zəfər ruhu yox, şit, bayağı yumor ovqatı duyulmalıdır...

